

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj. Uredništvo: Ulica Sv. Franciška Asiškega št. 20, I. nadst. ...

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev. Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.

Na Primorskem mestoma srditi artiljerijski boji. - Na ruski fronti položaj neizpremenjen.

Odbiti italijanski napadi pri Redipugli. - Zadnji junaški boj zaprte nemške križarke „Königsberg“ v Afriki z Angleži. Med Mozo in Mozelo živahno delovanje artiljerije. - Odbiti močni francoski napadi v Svečeniškem gozdu.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča. DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. julija 1915, opoldne. Na primorski fronti so se vršili mestoma srditi artiljerijski boji.

d'Annunzija marsikateri Italijan gost in ki ga nekí Cadornov komunike proglašča že za razdejanega. Tam odzadaj se odpira dolina reke Timave, najčudovitejše reke v Evropi.

Italijansko odlikovanje za Poincareja. PARIZ, 13. (Kor.) Poslanik Tittoni je izročil danes dopolodne predsedniku Poincareju z običajnim obredom verižico reda Annunziat.

Z nemško-ruskega bojišča. BERLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. julija 1915: Na vzhodnem in jugovzhodnem bojišču ničesar blstvenega.

Z zapadnega bojišča. BERLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. julija 1915: Francoski napad z ročnimi granatami pri stadjorni tovarni pri Souchezu je bil odbit.

Poročilo Cadorne. DUNAJ, 12. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: (Poročilo sovrážnega italijanskega generalnega štaba.) V Val Daone sovrážniki trajno nadvladujejo z napadi.

tozadevna obvestila, da je zavzeto. Nankrat pa jih je zajel ogenj iz strojnih pušk. Niti eden ni ostal živ. Izpočetka smo imeli ni tu ob obali Soče zelo malo čet.

Z avstrijsko-ruskega bojišča. DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. julija 1915, opoldne. Splošni položaj na ruskem bojišču je neizpremenjen.

Fronta proti Rusiji. »Nova Reforma« poroča k sedanjemu vojnemu položaju: Ruska bojna fronta, segajoča od Šavelj do Zalesčikov, meri 1.600 km;

Amerika in Nemčija. LONDON, 12. (Kor.) »Morning Post« poroča iz Washingtona z dne 7. julija: Čeprav se v oficijalnih krogih v Washingtonu sodi pesimistično o nemški notni in se izražajo nekateri listi zelo razburljivo,

Na fronti pri Trziču. »Berliner Tageblatt« je poročal 9. t. m. 17 c. kr. vojnega tiskovnega stana: Trzič se vozimo iz Trsta na fronto. Veliko belo pristaniško mesto je zopet polno življenja.

Glavno poslopje je razmeroma nepoškodovano. Postranska poslopja pa so nasprotno stala brez strehe in so težko poškodovana; v visokem tovarniškem dimniku pa sem našel 8 lukenj, ki so jih napravile granate.

Obramba linije Ivangorod - Lublin - Cholm je za boje na Poljskem odločilnega pomena, ker bi predor te linije ogroževal Brešč - Litovski in Varšava, tako da bi morali Rusi izprazniti vso Poljsko do Buga, sicer bi bili lahko obkoljeni. Seveda bodo morali zavezniki premagati tu resne težkote, ker je ozemlje skoro brez cest, močvirnato in peščeno; uporabljati je mogoče le cesti Krasnik - Lublin in Zamošč - Holm - Wlodawa, dočim železniške proge ni nobene.

Turško bojišče. Boj za Dardanele. CARIGRAD, 11. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Na dardanelski fronti se včeraj pred Ari Burnu in Seddil Bahrom ni zgodilo ničesar.

Ali ostane vaša prtljaga tu? — je vprašal izvošček. — Ne, — je odgovoril Karel, — ostane v vozu. — Potem bi me bil moral najeti na uro. — Osel, — je zamrmral naš junak z dežele in stopil v hotel.

PODLISTEK GREŠNICE. Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépin — Ker vas je priporočil moj bratranec Nikola, se že pogodiva kako, — je odgovoril gostilničar. — S kakšnim vozom pa ste se pripeljala? — Prihajala peš. — In odkod? — Iz Tonerra. — Iz Tonerra? Potemtakem ste pa gotovo zelo utrujena. — Seveda sem nekoliko. — Torej se vendar vsedite nekoliko, da se odpočijete.

— Zato, dete moje, sedaj pa le jejte in pijte in odpočijte se. To je zasedaj najpozbnejše. Potem vas popeljem v vašo sobico. Mignonne je poobedovala z očividnim zadovoljstvom in izbornim tekoni. VI. Zadnji čas je, da se prvemu k važni osebi naše povesti. Mislimo namreč Karla de Saint Andréja. Mladi baron je z zadovoljivo svoto denarja in več priporočilnimi pismi na odlične osebe prispel v Pariz, z najraznovrstnejšimi načrti glede na svoje bivanje v glavnem mestu.

Karel je ves čas svoje mladosti preživel v hiši svojih starišev in je bil torej vedno pod nadzorstvom. To življenje mu je postalo zoperno in hrepnen je po neodvisnosti. Želel ga je po tako hvaljenih zabavah, ki jih nudi Pariz svojim izvoljenecem. Gledal je pred seboj polno obzorje ljubavnih dogodkov in se je pomilovalno smehljaj ob spominu na svojo nedolžno ljubezen napram Mignonne, dasiravno ta spomin še ni bil tako star.

— Kje naj si v tem velikem mestu, ki ga ne poznam, postavim svoj šotor? — Po kratkem premišljevanju si je odgovoril nato sam: — Pojdem k Briaucourt, ki mi bo gotovo mogel dati dober svet. Ko je tako rešil to važno vprašanje, je dal prenesti svojo prtljago v izvoščeka, se vsedel sam med kovčeg in skatljao s klobuki ter rekel kočijažu: — Hotel du Nord. Voz se je odpeljal. Hektor de Briaucourt je bil mlad mož iz Franch Comtee, nekaj starejši kot Karel in je bil skupaj z njim na gimnaziji. Hektor je študiral že eno leto v Parizu pravoslovje in ker je neprestano dopisoval s svojim nekdanjim sošolcem, je Karel seveda najprej mislil nanj in je upal, da v njem najde izkušenega krmarja, ki bi ga mogel srečno voditi med klečmi njegovega novega življenja.

— Popolne je sovrážna oklopna, tipa »Nelson«, pod zaščito štirih torpedovk, izstrelila pri Raba Tepe nad 200 granat na naše postojanke, ne da bi dosegla kak uspeh. Na naši strani je bil ubit le en vojak. — Ali ostane vaša prtljaga tu? — je vprašal izvošček. — Ne, — je odgovoril Karel, — ostane v vozu. — Potem bi me bil moral najeti na uro. — Osel, — je zamrmral naš junak z dežele in stopil v hotel. — Ali stanuje gospod de Briaucourt tu? — je vprašal prvega natakarja, ki mu je prišel naproti. — Da, gospod. — Ali je doma? — Da. — Kje je njegova soba? — V drugem nadstropju, št. 8. — Hvala. Karel je šel po stopnjicah navzgor in je nalahno potkal na vrata. — Naprej! — je zaklical nekdo. Karel je zastojno poizkušal odpreti vrata. Bila so zaklenjena. — Oni »naprej« je bil tudi izgovorjen nekako nejevoljno. — Vrata so vendar zaklenjena, — je dejal Karel. (Dalje).

klenico vina in kozarec. Postavil je vse skupaj na mizo pred Mignonne in jej rekel nato: — Tako, dete moje, sedaj pa le jejte in pijte in odpočijte se. To je zasedaj najpozbnejše. Potem vas popeljem v vašo sobico. Mignonne je poobedovala z očividnim zadovoljstvom in izbornim tekoni. VI. Zadnji čas je, da se prvemu k važni osebi naše povesti. Mislimo namreč Karla de Saint Andréja. Mladi baron je z zadovoljivo svoto denarja in več priporočilnimi pismi na odlične osebe prispel v Pariz, z najraznovrstnejšimi načrti glede na svoje bivanje v glavnem mestu.

Karel je ves čas svoje mladosti preživel v hiši svojih starišev in je bil torej vedno pod nadzorstvom. To življenje mu je postalo zoperno in hrepnen je po neodvisnosti. Želel ga je po tako hvaljenih zabavah, ki jih nudi Pariz svojim izvoljenecem. Gledal je pred seboj polno obzorje ljubavnih dogodkov in se je pomilovalno smehljaj ob spominu na svojo nedolžno ljubezen napram Mignonne, dasiravno ta spomin še ni bil tako star. Zato se je namenil, da se bo takoj od začetka svojega prihoda v Pariz seznanjal samo s takimi ljudmi, ki bi mu i po svoji starosti in svojem stanu najlažje pripomagal do uživanja, po katerem je hrepnel. Resnih in starejših oseb, za katere mu je dal oče priporočilna pisma, je sklenil, da ne bo obiskoval pogosteje, kot zahtevajo predpisi družabnosti. Po teh pripombah se nečemo baviti s Karlovim potovanjem v Pariz, temveč začenjamo s trenutkom, ko je dospel naš junak v glavno mesto. Ko je prispel Karel v Pariz in je izstopil iz pošnega voza ter so mu carinski uradniki pregledali prtljago, si je stavil naslednje važno vprašanje: — Kje naj si v tem velikem mestu, ki ga ne poznam, postavim svoj šotor? — Po kratkem premišljevanju si je odgovoril nato sam: — Pojdem k Briaucourt, ki mi bo gotovo mogel dati dober svet. Ko je tako rešil to važno vprašanje, je dal prenesti svojo prtljago v izvoščeka, se vsedel sam med kovčeg in skatljao s klobuki ter rekel kočijažu: — Hotel du Nord. Voz se je odpeljal. Hektor de Briaucourt je bil mlad mož iz Franch Comtee, nekaj starejši kot Karel in je bil skupaj z njim na gimnaziji. Hektor je študiral že eno leto v Parizu pravoslovje in ker je neprestano dopisoval s svojim nekdanjim sošolcem, je Karel seveda najprej mislil nanj in je upal, da v njem najde izkušenega krmarja, ki bi ga mogel srečno voditi med klečmi njegovega novega življenja.

— Popolne je sovrážna oklopna, tipa »Nelson«, pod zaščito štirih torpedovk, izstrelila pri Raba Tepe nad 200 granat na naše postojanke, ne da bi dosegla kak uspeh. Na naši strani je bil ubit le en vojak. — Ali ostane vaša prtljaga tu? — je vprašal izvošček. — Ne, — je odgovoril Karel, — ostane v vozu. — Potem bi me bil moral najeti na uro. — Osel, — je zamrmral naš junak z dežele in stopil v hotel. — Ali stanuje gospod de Briaucourt tu? — je vprašal prvega natakarja, ki mu je prišel naproti. — Da, gospod. — Ali je doma? — Da. — Kje je njegova soba? — V drugem nadstropju, št. 8. — Hvala. Karel je šel po stopnjicah navzgor in je nalahno potkal na vrata. — Naprej! — je zaklical nekdo. Karel je zastojno poizkušal odpreti vrata. Bila so zaklenjena. — Oni »naprej« je bil tudi izgovorjen nekako nejevoljno. — Vrata so vendar zaklenjena, — je dejal Karel. (Dalje).

— Popolne je sovrážna oklopna, tipa »Nelson«, pod zaščito štirih torpedovk, izstrelila pri Raba Tepe nad 200 granat na naše postojanke, ne da bi dosegla kak uspeh. Na naši strani je bil ubit le en vojak. — Ali ostane vaša prtljaga tu? — je vprašal izvošček. — Ne, — je odgovoril Karel, — ostane v vozu. — Potem bi me bil moral najeti na uro. — Osel, — je zamrmral naš junak z dežele in stopil v hotel. — Ali stanuje gospod de Briaucourt tu? — je vprašal prvega natakarja, ki mu je prišel naproti. — Da, gospod. — Ali je doma? — Da. — Kje je njegova soba? — V drugem nadstropju, št. 8. — Hvala. Karel je šel po stopnjicah navzgor in je nalahno potkal na vrata. — Naprej! — je zaklical nekdo. Karel je zastojno poizkušal odpreti vrata. Bila so zaklenjena. — Oni »naprej« je bil tudi izgovorjen nekako nejevoljno. — Vrata so vendar zaklenjena, — je dejal Karel. (Dalje).

— Popolne je sovrážna oklopna, tipa »Nelson«, pod zaščito štirih torpedovk, izstrelila pri Raba Tepe nad 200 granat na naše postojanke, ne da bi dosegla kak uspeh. Na naši strani je bil ubit le en vojak. — Ali ostane vaša prtljaga tu? — je vprašal izvošček. — Ne, — je odgovoril Karel, — ostane v vozu. — Potem bi me bil moral najeti na uro. — Osel, — je zamrmral naš junak z dežele in stopil v hotel. — Ali stanuje gospod de Briaucourt tu? — je vprašal prvega natakarja, ki mu je prišel naproti. — Da, gospod. — Ali je doma? — Da. — Kje je njegova soba? — V drugem nadstropju, št. 8. — Hvala. Karel je šel po stopnjicah navzgor in je nalahno potkal na vrata. — Naprej! — je zaklical nekdo. Karel je zastojno poizkušal odpreti vrata. Bila so zaklenjena. — Oni »naprej« je bil tudi izgovorjen nekako nejevoljno. — Vrata so vendar zaklenjena, — je dejal Karel. (Dalje).

jak, dva pa ranjena. Par po naši artiljeriji oddanih strelcov je dosegljo sovražne vojn...

Vsled uspešnega ognja naših anatoških baterij je sovražnik pri Ari Burnu opustil svojo aktivn...

Sevražni letalci so letali nad anatolijskim obrežjem in morskimi ožinami, a so bili po ognju naših baterij pregnani.

Na ostalih frontah nobene izpremembe. CARIGRAD, 12. (Kor.) Neka sovražna vojn...

Vprašanje sklicanja grškega parlamenta. PARIZ, 12. (Kor.) »Agence Havas« poroča iz Aten: Čeprav se stanje kralja trajno boljša, vendar gotovi krogi dvomi, da bi se zamogel kralj do 20. julija, otvoriti parlamenta.

Grof Stürgkh v avdienci. DUNAJ, 13. (Kor.) Cesar je sprejel danes dopolne ministrskega predsednika grofa Stürgkha v Schönbrunnu v daljši, posebni avdienci.

Slovanski problem na Jadranu in Nemci.

Profesor dr. S Günther je pričel v »Münchener Neueste Nachrichten« interesanten članek, v katerem s čisto etnografskega (narodopisnega) stališča razpravlja o italijanskih zahtevah na vzhodni obali Adrije.

Dante, ki ga Italijani tako radi čitajo, bi se nasmehnil, ako bi bili za časa njegovega življenja hoteli Dalmacijo prištevati deželam, ki govore italijanski jezik.

Profesor Günther gre po vrsti in začenja z Gorico, pak pravi, da so v mestu samem Italijani v večini. (Tudi to je šele veliko vprašanje. Op. ured. „Ed.“), ali vsa okolica je slovenska.

Povsem ozka obalna črta preko Gradeža od Trsta je obljubena od Italijanih, ki ovirajo Slovence, da ne merejo do morja. Ali že uro hoda od obali opazuj tujec, ko prihaja v kraje z italijanskimi imeni, da se v tem jeziku ne more sporazumeti z ljudmi.

Domache vesti. Ivan Martelanc. Dne 12. t. m. je preminol v Barkovljah v visoki starosti mož, ki je pred nekoliko leti že izginil iz naše javnosti, iz narodnega življenja tržaškega Slovenstva in z našega — narodnega dela. Težka bolezen ga je bila že pred leti priklenila na hišo domačo — tako, da ga mlajši naš rod niti — znal ni in mnogi — nanci niti niso vedeli za njegovo ekzistenco.

V Kvarneru je mnogo otokov, ki so čisto slovanski: Cres, Krk, Rab in Lošinj. Samo poslednji ima med prebivalstvom večji odstotek Italijanov ali, ker je zimsko zdravilišče prve vrste, se je moral italijanski jezik počasi umakniti. Ako stopimo v ogrsko-hrvatsko primorje, konstatiramo, da je Reka edino primorsko pristanišče, ki je ima kraljevina Ogrska v tem svojstvu, in da je točno v istem stanju kakor tudi Trst. Na Reki govore štiri jezike: 40.000 do 50.000 prebivalstva se priznava k italijanskemu kot maternemu jeziku (???) ured., dočim od zunaj z vso silo prodira hrvatski jezik.

Na žebelj je stopila z bosom nogo 20letna Franciška Petarošova, bivajoča v Borštu št. 60, ter s hudo ranila v stopalo desne noge, vsled česar je morala priti v Trst na zdravniško postajo, da ji je zdravnik desinficiral in izlečil rano.

Na delu. 17letni slaniar Jakob Žerjal, ki stanuje v ulici Amalia št. 34, se je včeraj dopoldne, ko je rezal salam, urezal v kazalec leve roke. — Ravno tako se je urezal v kazalec leve roke mesarski vajenec Bruno Temeus, ki stanuje v ulici Giulia št. 40, ko je na delu rezal meso. Morala sta oba na zdravniško postajo, da jima je zdravnik podelil slučajno primerno pomoč.

Kdo ve kaj? Ivan Petrič z družino, Evfemija Rodič z družino, Josip Neri z družino, vsi iz Tržače (vprašuje Josip Petrič, Trst, ul. Carpiova št. 12/II.) Katarina Prezel, Kal pri Bovcu št. 34 (vprašuje Marija Kravanja, Trst, Corso, št. 5, V. nadstropje). Jožefa Simič, mati, Terezina Toroš, tačca, Cirila Toroš, sestra, Leopolda Zucchiatti, sestra, Marija Filej, sestra, vse bivajoče v Medani pri Krmiva v Brdih (vprašuje Teodor Simič, Trst, Penice Scorcola 402).

„Poizvedovalni nadz. za begunce“ v Trstu, ulica Boschetto 32, vrata 23, daje med uradnimi urami od 8 do 11 dop. in 4 do 5 pop. naslove sledečih beguncev: Iz Trsta: Tomassini Palma, Lichtner Ivan, Schaanek Ivanka, Koll Marija, Krainer Marija, Jurjevič Jožef, Kleč Marija, Schonta Berta, Tomazzi Ida, Eržen Amalija, Gregorich Viljem, Mahkota Karol, Jeger Marija, Widler Gusti.

Iz Ljubljane: Beguncev iz primorskih dežel je v Ljubljani in okolici vedno več. Jako obilo je Goričanov, Slovencev in Italijanov. Slišal sem v lepem Trubarjevem parku pogovor dveh Italijanov, eden je bil znan gospod iz Gorice, drugi je moral biti Tržačan. Bilo je izredno toplo in jasno nebo nad nami. »Ande a Lubiana!« so kričali italijanski listi na Slovence v Primorju, sedaj pa so prišli tudi Italijani in kakor ta dva italijanska gospoda, tako sodi najbrže vsak Italijan o Ljubljani in Slovincih: da je Ljubljana lepo moderno mesto in Slovenci so kulturni ljudje, mirni, dobri, vstreljivi. Kako razočaranje za marsikakega primorskega Italijana, ko je verjel izvestim svojim hujskaškim histom, da je Ljubljana umazana vas in Slovenci so surovi ljudje, med katerimi kulturni Italijan ni varen svojega življenja.

Tako stoji stvar v resnici, ako jo mormo z odprtimi očmi, a ne skozi šovinistično pobarvano naočnike. Regno d'Italia nima nikake etnografske pravice do dežel, ki se razprostirajo tam od Soče do Boke Kotorske.

krav. Imela je namreč veliko, do kosti zevajočo rano pod nosom, katero ji je moral zdravnik desinficirati in potem obvezati. da je potem izgledala, kakor bi imela nagobčnik. Na vprašanje, kako je dobila ono rano, je povedala, da se je nek pes zagnal vanjo in jo podrl ter da je, padši, udarila z nosom na nek kamen.

Na žebelj je stopila z bosom nogo 20letna Franciška Petarošova, bivajoča v Borštu št. 60, ter s hudo ranila v stopalo desne noge, vsled česar je morala priti v Trst na zdravniško postajo, da ji je zdravnik desinficiral in izlečil rano.

Na delu. 17letni slaniar Jakob Žerjal, ki stanuje v ulici Amalia št. 34, se je včeraj dopoldne, ko je rezal salam, urezal v kazalec leve roke. — Ravno tako se je urezal v kazalec leve roke mesarski vajenec Bruno Temeus, ki stanuje v ulici Giulia št. 40, ko je na delu rezal meso. Morala sta oba na zdravniško postajo, da jima je zdravnik podelil slučajno primerno pomoč.

Kdo ve kaj?

Ivan Petrič z družino, Evfemija Rodič z družino, Josip Neri z družino, vsi iz Tržače (vprašuje Josip Petrič, Trst, ul. Carpiova št. 12/II.) Katarina Prezel, Kal pri Bovcu št. 34 (vprašuje Marija Kravanja, Trst, Corso, št. 5, V. nadstropje). Jožefa Simič, mati, Terezina Toroš, tačca, Cirila Toroš, sestra, Leopolda Zucchiatti, sestra, Marija Filej, sestra, vse bivajoče v Medani pri Krmiva v Brdih (vprašuje Teodor Simič, Trst, Penice Scorcola 402).

„Poizvedovalni nadz. za begunce“ v Trstu, ulica Boschetto 32, vrata 23, daje med uradnimi urami od 8 do 11 dop. in 4 do 5 pop. naslove sledečih beguncev:

Iz Trsta: Tomassini Palma, Lichtner Ivan, Schaanek Ivanka, Koll Marija, Krainer Marija, Jurjevič Jožef, Kleč Marija, Schonta Berta, Tomazzi Ida, Eržen Amalija, Gregorich Viljem, Mahkota Karol, Jeger Marija, Widler Gusti.

Iz Gorice: Čop Lizika, Malinek Lucija, Kopač Marija, Globočnik Josip, Spinčić Antonija, Kopač Jernej, Jakše Alojzija, Drufova Viktor, Česnik Ivanka, Sorman Jožefa, Zonta Ivanka, Globočnik Jožefa, Merein Ivan, Sterger Michael, Bernot Ana, Bratina Ljudmila.

Iz Plava: Vinsberger Ana, Velnšek Jožefa, Jug Marija, Lavrenčić Marija, Lavrenčić Marija.

Iz Kozane: Debelak Franc.

Iz Števerjana: Čigljč Ivan.

Iz Solkova: Kalta Hedvika, Vidmar Franciška.

Iz Pevne: Kleč Katarina, Benedičič Karolina, Bider Katarina.

Iz Cerovega: Prinčič Leopoldina, Komjanc Julijana.

Iz Sv. Lucije: Muniš Marija s hčerko, Vencel Alojzija.

Iz Velmina: Premerstein pl. Josip, Kavčič Alojzija.

Iz Volče: Vrus Rozalija.

Iz Podgora pri Gorici: Trsmovč Klementina, Gorjav Leopoldina.

Iz Podgora: Anžič Angela in hči, Andraščič Angela.

Iz Labinja: Stiglič Klementina, Sarc Alojzija.

Z Opčin: Frantar Pavla.

Iz Puče: Reichl Josip, Perkočič Otilij, Udovič Jož. fa, Kerševani Karolina, Konjedič Emilija, Cipiotti Angela, Laura Rogina, Leskovec Ana.

Iz Kotora: Rilke Berta.

Iz Sarajeva: Krapal Klementina.

Iz Zadra: Bajt Katarina.

Vesti iz Goriške.

Goriški deželni odbor ostane še nadalje na Dunaju, sedež ima v parlamentu. Pod pritiskom javnega mnenja pa je bil vendar prišel deželni glavar dr. Faidutti v Gorico in se tam pomudil v uradih deželnega odbora, katere vodi odbornik svetnik Dominko, ki ni odšel na Dunaj, potem pa se je odpeljal glavar v Ljubljano, kjer je imel z vlado posvetovanje glede beguncev na Kranjskem. Deželni glavar pravi, da so predbacivanja, da je deželni odbor zbežal na Dunaj, brez vzroka, neutemeljena. No, prvi je šel deželni odbor iz dežele, med Goričani pa ni niti jednega človeka, ki bo odobral to, da je deželni odbor na Dunaju. To je bilo v javnosti dosti jasno povedano. Sicer se o tem ne bomo več prepekali, ako deželni odbor na Dunaju dokaže, da deluje vsestransko v korist goriške dežele in nje beguncev.

Iz Ljubljane. Beguncev iz primorskih dežel je v Ljubljani in okolici vedno več. Jako obilo je Goričanov, Slovencev in Italijanov. Slišal sem v lepem Trubarjevem parku pogovor dveh Italijanov, eden je bil znan gospod iz Gorice, drugi je moral biti Tržačan. Bilo je izredno toplo in jasno nebo nad nami. »Ande a Lubiana!« so kričali italijanski listi na Slovence v Primorju, sedaj pa so prišli tudi Italijani in kakor ta dva italijanska gospoda, tako sodi najbrže vsak Italijan o Ljubljani in Slovincih: da je Ljubljana lepo moderno mesto in Slovenci so kulturni ljudje, mirni, dobri, vstreljivi. Kako razočaranje za marsikakega primorskega Italijana, ko je verjel izvestim svojim hujskaškim histom, da je Ljubljana umazana vas in Slovenci so surovi ljudje, med katerimi kulturni Italijan ni varen svojega življenja. Prepričan sem, da odnesejo dobre utise o Slovincih s seboj v Primorje po končani vojni in da bo njihovo begunstvo ugodno vplivalo na bodoče razmerje med Slovani in Italijani v Primorju in bo vsako častnikarsko hujskanje označeno vrste brezuspešno. — Draginja se čuti tudi v Ljubljani in vraginjo, da delajo draginjo tudi begunci. Med begunci so taki, ki so dobro situirani in taki, ki komaj izhajajo ali celo ne vedo, kako se bodo preživljali že v bližnji bodočnosti. Pripetili so se slučaji, da so bogati begunci ponudili za stanovanje sami več nego je zahteval gospodar, samo da so dobili ugajajoča jim stanovanja in jih obdrže. Vsled takega neumestnega draženja trpijo drugi, manj premožni in revni begunci, od katerih zahtevajo gospodarji večje najemnine, kakor hitro izvedo, da so pri kakem drugem: hišnem posestniku plačali begunci visoko najemnino. Opravičeno so tudi pritožbe s trga. Dobi se begunsko bogato gospo, ki plača, kar hočeta prodajalec in prodajalka, samo da dobi, da še več ponudi, in sicer mnogo več nego druge gospodinj...

za vsako reč, samo da jo dobi. To je vse obsodbe vredno. Taka bogata begunka škoduje drugim beguncem in Ljubljancem in okolici ob takih razmerah ne bodo imeli simpatij do beguncev. Sicer pa v tem oziru lahko kaj stori tržno nadzorstvo. In maksimalni tarifi za trg! — V Ljubljani se je ustanovila posredovalnica za begunce z Goriškega. V svojem oklicu naznanja, da bo v prvi vrsti skrbela, da bodo dobivali begunci poljska dela; daje pa tudi druge nasvete. Prav bi bilo, da bi poskrbela tudi kaj denarja iz raznih velikih prispevkov za begunce ter bi mogla pomagati z denarnimi podporami; obilo je takih, ki so jih potrebni.

V bolnišnicah na Dunaju se nahajata: Albert Lutman iz Podgore, VI. Linke Wienzeile, in Rudolf Mikulš iz Pevne, 27. dom. polka, XVI. Maroltingergasse 69. Oba trpita na revmatizmu.

Na italijanskem bojišču je bil ranjen med drugimi slovenskimi častniki tudi poročnik Valentin Eržen, c. kr. avskultant pri okrožnem sodišču v Gorici. Poročnik Eržen se je boril že na srbskem bojišču in bil tam težko ranjen v desno roko in nogo. Zdravil se je v Gorici. Ker je izredno močan, si je kmalu opomogel in odšel nazaj v Bosno, odkoder je prišel bojevati se proti Italijanom in je sedaj v drugič težko ranjen. Poročnik Eržen je brat znanega goriškega zobozdravnika dr. Ivana Eržena. Eržen velja za izredno pogumnega častnika.

Umri je v Valjevem v Srbiji Stefan Peric, vojak umrl je dne 24. januarja. Tako se poroča uradno. Rečeno je, da je Peric iz Gorice doma, pa je najbrže le z Goriškega.

V ruskem ujetništvu se nahajajo: Anton Barič iz Krajnevasi, 28 let star, vojak ujet je bil v Karpatih dne 25. maja; Fran Gabršček, 27 let star, podčastnik ujet 15. januarja, se nahaja v bolnišnici v Moskvi; Fran Čehovin iz Gabrij, 27 let star, vojak se nahaja zdrav v Tarnovu, ujet je bil 14. decembra; Fran Lipovšček iz Bukovice, 23 let star, vojak se nahaja v Jaroslavu, gubernija Pensa.

Dva duhovnika iz Brd v italijanskem ujetništvu. Ta dva sta Fran Marinič, župnik iz Kojškega, in Andrej Uršič iz Slorenci pri Niblem. Internirana sta v Cremoni. Tam je interniranih tudi 15 duhovnikov iz Furlanije.

Darovi. XXI. izkaz darov, došlih cesarskemu komisarju za begunce iz Furlanije in Istre: stavbenik Anton Vecchiet K 5, Živnostenska banka (podružnica v Trstu) K 200, Franc Lavrič K 20, upravništvo „Lavoratore“ K 351-38. Skupaj 576 38. — Prej izkazanih K 41.431-74. — Celotna svota K 42.008-12.

Razni darovi. Od upravništva „Lavoratore“ so došli cesarskemu komisarju sledeči darovi: K 103 v korist sklada za vdove in sirote v vojni padlih vojakov. K 50 v korist tržaških mladostrelcev. K 20 v korist vojaških invalidov. K 20 za vojske, bojujoče se na južnem bojišču, K 15 v korist sklada za brezposelne.

se na južnem bojišču, K 15 v korist sklada za brezposelne. — Cesarskemu komisarju je došlo nadalje: V korist sklada za brezposelne K 25-50 kot prispevek delavcev mesne plinarne (tovarna, električna centrala in zažigalica). Od družine Lindemann K 5 za vojske, bojujoče se na južnem bojišču. V isto svrhu K 100 od g. Antona Dejak, ki je daroval K 50 tudi v korist tržaških mladostrelcev.

— Cesarskemu komisarju je došlo drugo velikodušno darilo, 6 zabojev mineralne vode od gosp. Julija Mikoliča; razen tega 50 kg čokolade, darovanih od otrok Amalije in Henrika Lejet. — Vsi ti darovi so bili že odposlani na svoje mesto.

Cene raznih živil v Trstu.

Table with columns for food items and prices. Items include Moka (za kuhinjsko rabo), Sladkor, Meso (goreje) sprednji deli, Meso teleče, Meso kostrunovo, Slašina (sojena), Gajnat, kugana, Maslo strovo, Kokosi, Piščanci, Polenovka suha, Fizal (stročji) vinarjev, Grah, Krumpir, Paradizniki, Radič, Salata, Česen, Čebula, Jajca, Buče, Pesa, Maloncane, Kumare, Koleraba, Mleko, Olja (najceneje), Sardale (sveže), Sardoni (sveži).

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mestno tiskano besedo se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znata 40 stotink. Kupujem žaklje (vroče) vsake vrste. — Ulica Solitaria 21, Jakob Margon. 129. Vino belo in črno, Refosk Asti in Champagne in Beinja se dobi direktno v zalogi Francesco Apollonio Trst, Via Getici 16. 294.

Dobro pasterizirano mleko

se isto v večji množini za dnevno preskrbo. Ponudbe se bodo pošiljale najboljšemu ponuditelju franko Trst (državna železnica) ali pa franko Opčina (južna železnica.) Zadruga Mlekarna ul. Chiozza 40.

Advertisement for Dr. Ivan Merhar. Includes a portrait of a man and text: Amalija Merhar, roj. Logarjeva, naznanja v svojem in imenu svojih otrok Bogdana, Borisa in Helžka, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš soprog, oče, sin, svak Dr. Ivan Merhar c. kr. nadporočnik, c. kr. profesor v Trstu, itd. dne 4. julija, med 7. in 9. uro zvečer, blizu Sv. Martina, zadet od sovražne kroglje v srce, umrl junaške smrti. Truplo pokojnika je bilo naslednjega dne pokopano pri Sv. Gregorju, nekje ob Soči. RIBNICA-KRANJSKO, 10. julija 1915. Brez vsacega družega obvestila.

Advertisement for Dr. Ivan Merhar. Includes a portrait of a man and text: Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu, registrovana zadruga z neomejenim jamstvom, javlja vsem svojim zadržnikom tužno vest, da je umrl njen soustanovitelj in prvi podpredsednik gospod Dr. Ivan Merhar c. in kr. nadporočnik v r., c. kr. gimnazijski profesor itd. junaške smrti na jugozapadnem bojišču. Slava njegovemu spominu! TRST, 13. julija 1915.